

ved en speciel allerhøieste Resolution, men at man, naar en Sag som denne enten reent maa afvises eller bringes frem for Legislaturen, bør søge at tilvejebringe den muliggste Overensstemmelse mellem det Lovforslags hele Tændents, som indbringes, og de tidligere Antecedenter, som foranledigede dette Lovforslag, og det har i saa Henseende for mig været en bindende Norm ved Lovforslagets Udarbeidelse, for det Første i Henseende til Sagens hele Fremme, at Kjøbenhavns Commune var givet et saadant Tilsagn som det, der ommeldes i den allerhøieste Resolution af 1845, og dernæst hvad Modaliteten angaaer af de Begunstigelses, som jeg paa Grund af det Kjøbenhavns Commune givne Tilsagn troede at burde anbringe paa, først for Odense og dernæst for alle de øvrige Communer i Landet indenfor en vis Tidsgraendse, at den maatte søges ikke saameget i hvad der indeholdes i den specielle Resolution for Kjøbenhavn, som i det omtrent samtidsigt dermed givne andet kongelige Tilsagn af et meget større Omfang for den sjællandske Jernbane, som af den ærede Ordfører meget rigtigt bemærket. Jeg har troet, at det maatte finde Lovgivningsmagtens Bifald, at man, naar man overhovedet vil gaae ind paa denne Sag, virkelig giver Begunstigelsen en saadan Udstrækning, at den faaer sin fulde Betydning, og at man navnlig giver Begunstigelsen saaledes, at den ikke giver Anledning til Tvivl. Det er meget kjendeligt, og det fremgaaer af selve Ordene i den fgl. Resolution af 1845, at den ikke paa nogen aldeles udtømmende Maade betegner de Gjenstande, for hvilke der var tilstaaet Toldfrihed, og den har derfor suppleret det ved en Bemyndigelse fra Generaltoldkammeret til at fortolke Resolutionen efter det Tilsagn, som var givet Kjøbenhavns Commune. Skulde derfor dette Tilsagn simpelthen være gjortaget for Odense eller en anden Commune, saa vilde det have været nødvendigt ogsaa at begjere en lignende Bemyndigelse for Administrationen til en nærmere Fortolkning af dette Tilsagn, som den, der var givet ved Resolution af 1845; men jeg har troet, at Lovgivningsmagten vilde finde det rigtigere, at den gav bestemt, hvad den vilde give, om den end ogsaa derved kom til at give det i et noget

større Omfang, end der i analoge Tilfælde tidligere var tilstaaet, og jeg har derhos troet, at man vilde finde yderligere Anledning hertil, ved at see hen til, hvad der var givet for et Tilsagn til det sjællandske Jernbaneselskab. Da nu fremdeles Affattelsen af dette Tilsagn, der er givet det sjællandske Jernbaneselskab, i det Hele taget ogsaa forekommer mig at være heldigere end det lignende Tilsagn, der var givet Kjøbenhavns Commune, saa har jeg rettet mig derefter i Henseende til Lovforslagets Udarbeidelse, og jeg troer ogsaa ved Sagens Forelæggelse at have gjort tilstrækkelig opmærksom derpaa. Nu er det vel sandt, at Grændsen er vanskelig at drage imellem hvilke Anlæg af industriel Betydning man vil tilstaae saadanne Begunstigelses, og der kan vistnok være Meget, der taler for, hvad der af den ærede Landsktingsmand, der først efter Ordføreren havde Ordet (Stampe), blev udtalt, at man nemlig i ethvert enkelt Tilfælde skulde tage Saadant under Overveielse. Dette vilde ogsaa svare til den Praxis, som hidtil har været fulgt i saadanne Tilfælde, som ikke passede ligefrem ind under Placaten af 1844, idet nemlig Sagen blev specielt forelagt Hans Majestæt, hvor der ikke fandtes tilstrækkelig Anledning til ligefrem at afvise den, og det saaledes i ethvert enkelt Tilfælde kom til Gnevoldsmagtens Afgjærelse, om Begunstigelsen skulde finde Sted eller ikke, og i hvilken Udstrækning. Det har nu vistnok været meget vanskeligt at skjelne imellem, om den allerhøieste Resolution i saa Tilfælde var en Emanation af den høieste administrative Magt, en Anvendelse af Lovgivningsmagten, altsaa en Undtagelse fra den almindelige Lov, og det er dette Hensyn, at man mulig vilde finde det mindre ønskeligt i ethvert Tilfælde at see Sagen afgjort ved en særlig Lov, der har bevæget Regjeringen til at undergive ogsaa denne Side af Sagen Legislaturens Prøvelse ved Lovforslagets § 2. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at jeg dog nok troer, at der kan være tilstrækkelig Anledning til ved saadanne Anlæg som dem, her er Spørgsmaal om, nemlig Gas- og Vandledningsanlæg, at gaae noget udenfor den almindelige Regel. Det er ikke blot, fordi disse Anlæg i ethvert Tilfælde skulde være mere nyttige og gavnlige for den